

Књига пророка Данила — број двадесет четири

Нимрод, Навуходоносор и Валтасар

Jeff Pippenger

2023-12-19

Књиге Данила и Откривења јесу иста књига, исто тако поуздано као што су Стари завет и Нови завет иста књига. Непосредно пре него што се време милости затвори, Откривење Исуса Христа бива откривено.

И рече ми: Не запечаћуј речи пророштва ове књиге, јер је време близу. Ко чини неправду, нека и даље чини неправду; и ко је нечист, нека и даље буде нечист; и ко је праведан, нека и даље чини правду; и ко је свет, нека и даље буде свет. И гле, долазим ускоро, и плата моја са мношвом, да дам свакоме по делима његовим. Ја сам Алфа и Омега, почетак и свршетак, први и последњи. Откривење 22:10–13.

Библијско „правило првог помињања“, које укључује истину да се крај нечега осликава његовим почетком, наглашава значај прва три поглавља књиге пророка Данила, јер су она прва истина поменута у књизи која је књиге Данила и Откривења. Исус је Алфа и Омега, те стога почетак књиге која је књиге Данила и Откривења мора представљати истину која се отпечаћује на крају. На једном нивоу, дакле, истина која се отпечаћује јесте вечно јеванђеље анђела из четрнаесте главе Откривења.

Откривење Исуса Христа, које се уводи у првом стиху првог поглавља Откривења, јесте порука која треба да буде пренесена црквама када је „време близу“, а време које је „близу“ у првом поглављу Откривења мора бити исто оно време које је „близу“ непосредно пре него што се благодатно време затвори у двадесет другом поглављу Откривења.

Otkrivenje Isusa Hrista, koje daje njemu Bog, da pokaže svojim slugama šta će se uskoro zbiti; i posla ga te ga po svom anđelu obznani svome sluzi Jovanu: koji posvedoči za reč Božju i za svedočanstvo Isusa Hrista, i za sve što vide. Blažen je onaj koji čita, i oni koji slušaju reči ovoga proroštva, i drže ono što je u njemu napisano; jer je vreme blizu. Otkrivenje 1:1-3.

Порука која је коначна порука, која се распечаћује непосредно пре затварања времена милости, када је „време близу“, јесте порука позног дажда другог анђела и Вапаја у поноћ. То је истина повезана са „скривеном историјом“ Седам громава. То је откривење „осмога који је од седморице“, а златна нит која све ове драгоцене објаве саткива у прелепу хаљину Христове праведности јесте „драгоцених“ „седам времена“ из Левитске двадесет шест. Прва глава Књиге пророка Данила, а потом опет, прве до треће главе Књиге пророка Данила, јесу та порука. „Тајна“ из друге главе, такође је та порука.

Прво поглавље Данила представља поруку првог анђела, и као што су све пророчке међе свих порука тројице анђела представљене у поруци првог анђела у четрнаестом поглављу

Откривења, тако су и све пророчке међе све три поруке представљене у првом поглављу Данила. Ти елементи су тростепени процес испитивања, који у првом поглављу Данила представља испит у погледу исхране, за којим следи визуелни испит, који води ка лакмус-испиту. Прво поглавље, када се разматра у односу на друго и треће поглавље, представља испит у погледу исхране, а друго поглавље визуелни испит, и треће поглавље лакмус-испит. Поруке тројице анђела из Откривења четрнаесте главе, и Данило, поглавља од првог до трећег, пружају четири сведока о тростепеном процесу испитивања.

Четврто и пето поглавље Данила представљају веома дубоку линију пророчке историје. Линија настала из та два поглавља садржи најмање шест различитих пророчких линија. Једна од тих пророчких линија почиње 723. године пре Христа и наставља се све до недељног закона. Друга од тих шест линија представља историју од 1798. године па до недељног закона, а у тој линији истовремено су представљене три пророчке линије: линија звери из земље (Сједињене Државе), затим линија протестантског рога, а такође и линија републиканског рога. Заједно оне успостављају пету линију на почетку пророчке линије Сједињених Држава. Та линија означава распечаћење седмог, осмог и деветог поглавља Данила 1798. године. На завршетку пророчке линије Сједињених Држава настаје шеста линија, која означава распечаћење десетог, једанаестог и дванаестог поглавља 1989. године.

Почетак пророчке линије звери из земље, како је представљен у четвртом поглављу Данила, обележен је симболом „седам времена“, а и завршетак пророчке линије звери из земље такође је обележен симболом „седам времена“. Почетак и завршетак историјског раздобља које је представљено отпечаћивањем седмог, осмог и деветог поглавља такође су обележени симболом „седам времена“. Почетак и завршетак историјског раздобља које је представљено отпечаћивањем десетог, једанаестог и дванаестог поглавља Данила такође су обележени симболом „седам времена“.

Завршетак раздобља историје које је отпочело када су Данијелова поглавља седмо, осмо и девето била откривена у „време свршетка“ 1798. године, био је 1863. Почетак раздобља историје које је отпочело када су Данијелова поглавља десето, једанаесто и дванаесто била откривена у „време свршетка“ био је 1989. Од 1863. до 1989. износи сто двадесет и шест година. Сто двадесет и шест година јесте десетина, или десетак, од хиљаду двеста шездесет година. Број сто двадесет и шест је, дакле, симбол хиљаду двеста шездесет година, које представљају „пустинју“, што је, заузврат, симбол две хиљаде пет стотина двадесет година „седам времена“.

Ова стварност показује да су у историји звери из земље, у покрету првог анђела на почетку, а затим у покрету трећег анђела на свршетку, оба покрета на својим почецима и завршецима обележена са „седам времена“. И временски период између та два покрета, који их повезује у целину, такође је представљен са „седам времена“.

Без примене библијске методологије „ред на ред“, овакво откривење је немогуће видети и разумети; јер без те методологије запечаћена књига могла би бити дата некоме ко је образован у вештини теологије, а затим би од њега могло бити затражено објашњење шта је

значила књига која је била запечаћена. Његова гордост мишљења навела би га да укаже на то да се запечаћена књига не може разумети, јер је била запечаћена. Потом бисте могли узети ту запечаћену књигу и дати је некоме из стада које тај просвећени контролише и кастрира, а стадо, које се удобно навикло да благује са теологових трпеза басана, одбило би да изведе примену запечаћене књиге, јер врло добро зна да су једино они који су чланови теолошког Синедриона постављени да одлучују шта је истина.

„Застаните и чудите се, вапите и ридајте; пијани су, али не од вина; посрћу, али не од жестока пића. Јер је Господ излио на вас дух дубока сна и затворио ваше очи; пророке и ваше кнезове, видиоце, покрио је. И постало вам је свако виђење као речи запечаћене књиге, коју дају ономе који је учен, говорећи: читај ово, молим те; а он каже: нисам учен.“

„Зато Господ говори: Пошто ми се овај народ приближава својим устима и уснама ме поштује, а срце своје удаљио је далеко од мене, и страх њихов према мени научен је по заповести људској; зато, гле, ја ћу опет учинити чудесно дело међу овим народом, чудо и дивоту; и мудрост мудраца њихових пропаће, и разум разборитих њихових сакриће се. Тешко онима који дубоко крију намеру своју од Господа, и чија су дела у тами, и који говоре: Ко нас види? и ко нас познаје? Заиста, ваше извртање ствари наопако сматраће се као грнчарска глина; јер хоће ли дело рећи ономе који га је начинио: Није ме начинио; или ће твар саздана рећи ономе који ју је саздао: Није имао разума?“

„Свака реч овога испуниће се. Има оних који не понижавају своја срца пред Богом и који неће да ходе право. Они прикривају своје истинске намере и остају у заједништву с палим анђелом, који воли и чини лаж. Непријатељ ставља дух на људе којима се може послужити да преваре оне који су делимично у тами. Неки бивају прожети тамом која влада и одлажу истину ради заблуде. Дошао је дан на који је пророчанство указало. Исус Христос није схваћен. Исус Христос је за њих бајка. У овом ступњу историје земље многи поступају као пијани људи. ‘Станите и чудите се; вичите и плачите; пијани су, али не од вина; тетурају се, али не од силнога пића. Јер је Господ излио на вас дух дубокога сна и затворио ваше очи. Пророке и ваше поглаваре, видиоце, покрио је.’ Духовно пијанство је на многима који претпостављају да су они народ који ће бити узвишен. Њихова верска вера управо је онаква каква је представљена у овом Писму. Под његовим утицајем не могу да ходе право. Они у свом поступању праве криве стазе. Један па други, тетурају се тамо-амо. Господ на њих гледа с великим сажаљењем. Пут истине нису познали. Они су научни смутљивци, а они који су могли и требало да помогну, због јасног духовног вида, и сами су преварени и подупиру зло дело.“

„Збивања ових последњих дана ускоро ће попримити одлучан ток. Када се ове спиритистичке обмане покажу онаквима какве заиста јесу,—тајним деловањем злих духова,—они који су у њима узели учешћа постаће као људи који су изгубили разум.

„Зато Господ говори: Пошто ми се овај народ приближава својим устима и уснама ме поштује, а срце своје удаљује далеко од мене, и страх њихов према мени научен је по заповести људској, зато, ево, опет ћу чинити чудесно дело међу овим народом, чудесно дело и чудо; јер ће пропасти мудрост њихових мудраца, и разум разборитих њихових

биће сакривен. Тешко онима који дубоко крију своју намеру од Господа, и дела су им у тами, па говоре: ко нас види, и ко нас зна? Заиста, ваше извртање ствари биће цењено као грнчарска глина; јер хоће ли дело рећи о ономе који га је начинио: није ме начинио? или ће створено рећи о ономе који га је обликовао: он нема разумевања?“

„Показано ми је да смо у свом искуству били и да јесмо суочени управо с оваквим стањем ствари. Људи који су имали велику светлост и дивне предности прихватили су реч вођа који себе сматрају мудрима, који су били веома обасути Господњом наклоношћу и благословени од Господа, али који су се сами истргли из Божјих руку и сврстали у редове непријатеља. Свет треба да буде преплављен привидно уверљивим заблудама. Један људски ум, прихватајући те заблуде, деловаће на друге људске умове, који су драгоцене доказе Божје истине претварали у лаж. Ти ће људи бити преварени од палих анђела, иако су требали да стоје као верни стражари, бдијући над душама, као они који морају дати одговор. Они су положили оружје своје борбе и посветили пажњу заводљивим духовима. Они чине бездејственим Божји савет и одбацују Његова упозорења и укор, и отворено су на Сатаниној страни, слушајући заводљиве духове и науке демонске.

„Духовно пијанство је сада обузело људе који не би смели да посрћу као људи под дејством жестоког пића. Злочини и безакоња, превара, обмана и неправедно поступање испуњавају свет, у складу са учењем вође који се побунио у небеским дворovima.“

„Историја треба да се понови. Могла бих тачно да назначим шта ће бити у блиској будућности, али време још није дошло. Обличја мртвих ће се појављивати, посредством лукавог Сотониног средства, и многи ће се здружити с оним који љуби и чини лаж. Упозоравам наш народ да ће се управо међу нама неки одвратити од вере и слушати заводљиве духове и науке демонске, те ће због њих истина бити на злу гласу.“ Battle Creek Letters, 123–125.

Прво поглавље Данила, које представља вест првог анђела из Откривења четрнаест, подудара се са почетном историјом звери из земље. Прво, друго и треће поглавље Данила, која представљају вести сва три анђела из Откривења четрнаест, подударају се са завршетком Сједињених Држава. Навуходоносор представља историју првог анђела и прво поглавље Данила. Валтазар представља историју трећег анђела и прва три поглавља Данила.

„Последњем владару Вавилона, као у праслици његовом првом владару, дошла је пресуда божанског Стражара: ‘Царе,... теби се говори; царство се одузело од тебе.’ Данило 4:31.” Пророци и цареви, 533.

Наставићемо наше проучавање Навуходоносора и Валтазара у следећем чланку.

„Валтасар, задивљен овим приказом Божје силе, који је показивао да су имали сведока, иако то нису знали, имао је велике могућности да упозна дела живог Бога, и Његову силу, и да твори Његову вољу. Био је повлашћен великом светлошћу. Његов деда, Навуходоносор, био је опоменут на опасност да заборави Бога и прославља самога себе. Валтасар је знао за његово изгнанство из друштва људи и његово пребивање међу зверима пољским; и те чињенице, које су му морале бити поука, занемарио је, као да се

никада нису догодиле; и наставио је да понавља грехе свога деде. Усудио се да почини злочине који су навукли Божје судове на Навуходоносора. Био је осуђен, не само зато што је сам чинио зло, него и зато што није искористио прилике и способности да, ако би их развијао, буде исправан.” Testimonies to Ministers, 436.